Sol da Alma

TAROTLESTUR

Ítarleg skýrsla

Viðtakandi: Inês

Sambandið · 17. september 2026

SPURNINGIN

Við João höfum verið saman í þrjú ár og mér finnst við hafa fjarlægst. Hvað er að gerast á milli okkar?

1	Sá sem spyr	**Myntasveinn**
2	Hin manneskjan	**Sverðafimma** *(öfugt)*
3	Það sem tengir	**Sverðaátta**
4	Það sem þú leggur til	**Hengdi maðurinn**
5	Það sem hin manneskjan leggur til	**Bikarafjarki**
6	Það sem vantar	**Myntadrottning**
7	Hvert stefnir	**Myntaátta**

Spurningin og svar lagnarinnar

Inês, spurningin þín um fjarlægðina sem þú finnur fyrir í sambandinu við João eftir þriggja ára samleið dregur fram efa sem nær langt út fyrir einfaldan ótta við fjarlægð. Undir þessari tilfinningu er það sem borðið svarar í raun hvort þessi tengsl hafi enn getu til að næra ykkur, eða hvort þau hafi breyst í byggingu sem aðeins vaninn og öryggi hins kunnuglega halda uppi. Lögnin sýnir mjög skýrt að vandinn nú felst ekki í opnum átökum eða yfirvofandi sambandsslitum, heldur í djúpri stöðnun og varnarþögn sem hefur sest að á milli ykkar.

Almennt yfirbragð borðsins sýnir að málið ræðst nær alfarið á vettvangi hversdagsins og hagnýtra ákvarðana, þar sem aðeins eitt stórt arkanaspil er í þessari sjö spila lögn. Ríkjandi frumefni er jörðin, í gegnum Myntirnar, og það segir okkur að samband ykkar nú hvílir að miklu leyti á efnislegu öryggi, sameiginlegri rútínu og tíma sem líður hægt, en með hættulegum skorti á krafti. Frumefnið eldur, sem Stafirnir standa fyrir, er algerlega fjarverandi á borðinu, og það staðfestir að ykkur skortir ástríðu, löngun til frumkvæðis, skapandi skoðanaskipti og orkuna sem knýr til athafna. Það er mikil uppbygging og mikil dagleg vinna, en hlýjuna sem gefur þessari sömu uppbyggingu líf vantar, og það skilur ykkur eftir í pattstöðu þar sem hvorugur aðilinn vill rugga bátnum af ótta við að missa stöðugleikann sem þið hafið byggt upp.

Sá sem spyr

1 · Myntasveinn

Myntasveinn opnar lögnina til að lýsa afstöðu þinni núna innan þessa þriggja ára sambands. Mynd spilsins sýnir ungan mann standa á frjósömum akri, halda einum gullpeningi með báðum höndum og horfa á hann af algerri athygli, nánast án þess að skeyta um heiminn í kringum sig. Sem spil úr Myntunum, sem tilheyra frumefninu jörð, og sem sveinn, sem stendur fyrir stig lærlingsins og fræsins, bendir spilið til þess að afstaða þín hafi einkennst af nákvæmri athugun, hljóðlátri íhugun og tvöföldu átaki til að skilja hvað er að bregðast.

Þú hegðar þér hér eins og iðinn nemandi sem reynir að ráða í sambandið með köldu mati á staðreyndum, einblínir um of á hagnýt smáatriði og á að viðhalda því sem þegar hefur verið byggt, í stað þess að gefa þig tilfinningunum á vald.

Spilið í þessari stöðu sýnir að án þess að taka eftir því hefur þú tekið að þér hlutverk stöðugrar vöktunar og mats, og það skapar fjarlægð bæði í hugsun og tilfinningum. Í stað þess að lifa sambandið ertu að rannsaka það, og þú heldur um brot sameiginlegs lífs ykkar af sömu varúð og sveinninn heldur um peninginn sinn, af ótta við að minnsta snögga hreyfing láti hann falla. Þessi afstaða varkárs lærlings ber vissulega vott um mikla virðingu fyrir skuldbindingunni, en hún hindrar sjálfsprottna hegðun og tilfinningalega nánd og breytir sambandinu í verkefni sem þarf að vakta í sífellu. Þessi hlédræga og nákvæma greining tengist beint þeim þroska sem krafist er í stöðu þess sem vantar, þar sem Myntadrottning situr, og sýnir að leið þín mun liggja í því að hætta að horfa aðeins á og taka í staðinn upp hlýlegra hlutverk.

Að sveinninn skuli vera svo niðursokkinn í sinn litla jarðneska fjársjóð sýnir að þú hefur beint orku þinni að því að viðhalda öryggi, en gleymt því að samband er ekki aðeins sáttmáli um stöðugleika, heldur lifandi vera sem þarf að fá að anda. Spilið svarar spurningu þinni með því að sýna að þitt eigið framlag til fjarlægðarinnar er þessi tilhneiging til að skynsemisvæða væntumþykjuna og fara með kreppuna eins og hagnýtt stjórnunarvandamál sem leysist með þolinmæði og þögn. Þessi stöðuga vöktun veldur þreytu, tilfinningu um að þú berir alla byrðina af því að greina allt án nokkurrar hjálpar, og það nærir að lokum einangrunina sem þú óttast svo mjög.

Hin manneskjan

2 · Sverðafimma
(öfugt)

Sverðafimma birtist öfug í stöðunni sem lýsir því hvaðan João horfir á sambandið núna. Upprétt sýnir þetta spil loftsins, sem tengist átökum og huga, mynd af beiskum sigri þar sem stríðsmaður safnar saman sverðum hinna sigruðu sem hverfa auðmýktir á braut. Þar sem spilið er öfugt er þetta afl átaka og vitsmunalegrar keppni heft eða snýr inn á við, og það bendir til þess að João hafi ekki lengur orku til að rífast og hafi kosið að leggja niður vopn og hverfa af vígvellinum til að forðast frekara slit. Þetta er vopnahlé sem sprettur ekki af gagnkvæmum skilningi, heldur af örmögnun og djúpri löngun til að forðast hvers kyns ósætti sem gæti ógnað sýndarfriðnum á heimilinu.

Spilið í þessari stöðu sýnir að João er slitinn eftir fyrri ágreining, raunverulegan eða ímyndaðan, og að viðbrögð hans nú eru varnarþögn. Hann kýs að snerta ekki á erfiðum málum, hefja ekki samtöl um stöðu sambandsins og loka sig inni í afstöðu sem virðist bera vott um sátt, en felur í raun mikla innri gremju. Að spilið sé öfugt sýnir að árásargirni hans eða óánægja birtist ekki í hrópum eða kröfum, heldur í ósýnilegum múr afskiptaleysis og aðgerðalausrar undanlátssemi, þar sem hann samþykkir allt aðeins til að rifrildinu ljúki fljótt.

Þetta þýðir að fyrir João virkar fjarlægðin sem verndarskjöldur gegn sársauka átakanna; hann kýs tóm fjarlægðarinnar fremur en hættuna á nýju rifrildi sem afhjúpar veikleika ykkar beggja. Hann er líkamlega til staðar, en hugur hans og orð eru geymd, eins og sverð sem vilja ekki lengur særa en verja heldur ekki lengur sameiginlegt landsvæði ykkar. Þessi beiska þögn og hugræna undanhald Joãos styrkir og nærir sálræna fangelsið sem birtist í Sverðaáttu, og til verður vítahringur þar sem þögn annars staðfestir einangrun hins.

Það sem tengir

3 · Sverðaátta

Sverðaátta skipar miðju lagnarinnar sem aflið sem skilgreinir tengslin sem nú eru á milli ykkar. Mynd spilsins sýnir bundna konu með bundið fyrir augun, umkringda átta sverðum sem stungið er í forugan jarðveginn; hún virðist ófær um að sleppa, þótt reipin sem halda henni séu slök og leiðin að baki henni greið. Sem átta í lit Sverðanna, sem tilheyra frumefninu lofti, stendur spilið fyrir ystu mörk hugarstarfsins, lömunina sem ofgnótt hugsana, efasemda og getgátna veldur og reisir fangelsi sem er eingöngu sálrænt.

Spilið í stöðu þess sem tengir ykkur sýnir, af skurðlæknisnákvæmni, að hin raunverulegu bönd sem halda ykkur saman í dag eru sameiginleg tilfinning um innilokun og að engin leið sé út. Það eru hvorki ytri aðstæður né skortur á ást sem skilja ykkur að, heldur ósýnilegt net forsendna, ósagðra hluta og gagnkvæms ótta sem kemur í veg fyrir að þið bregðist skýrt við. Ykkur báðum líður eins og föngum í þessari stöðu, en hvorugur aðilinn þorir að stíga fyrsta skrefið til að taka bindið frá augunum eða leysa böndin; þið kjósið frekar að standa kyrr í kunnuglegri þjáningu en að hætta á sársauka hins óþekkta.

Þetta þýðir að sambandið hefur breyst í sáttmála um sameiginlega lömun, þar sem óttinn við að bregðast eða særa hinn aðilann hefur á endanum fryst látbragð ykkar og orð. Nú sameinist þið í þögninni, í sömu þöglu angistinni og í sameiginlegri vangetu til að sjá að dyr klefans eru opnar og að auðvelt er að leysa böndin ef kjarkur finnst til að tala af sannleika. Þessi hugarlömun sem sameinar ykkur er grunnurinn sem heldur uppi og réttlætir þá algeru kyrrstöðu sem sjá má í spili Hengda mannsins, og hún sýnir að pattstaðan eins og hún er núna nærist frá ykkur báðum.

Það sem þú leggur til

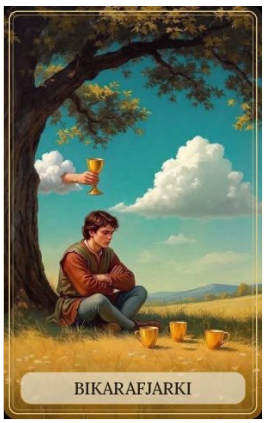
4 · Hengdi maðurinn

Hengdi maðurinn birtist í stöðu þess sem þú leggur til sambandsins og er eina stóra arkanaspilið í lögninni. Hefðbundna myndin sýnir mann sem hangir á hvolfi á öðrum fæti, með hendurnar bundnar fyrir aftan bak, en andlit hans er rólegt og kyrrt, umlukið gylltum ljósbaug. Þetta arkanaspil stendur fyrir sjálfviljuga kyrrstöðu, það að taka á sig tímabundna fórn til að öðlast nýja sýn á hlutina, og viskuna sem felst í því að kunna að bíða án þess að þvinga fram atburði.

Með því að færa Hengda manninn inn í sambandið sýnir þú að þú hefur viljað fórna eigin tafarlausri fullnægju fyrir líf parsins, og sætt þig við að lifa í biðstöðu og þolinmóðri bið. Af þinni hálfu ríkir uppgjöf, sú trú að þetta erfiða tímabil sé nauðsynleg prófraun sem beri að þola án kvartana, í von um að tíminn leysi það sem beinar aðgerðir hafa ekki náð að lækna. Þessi afstaða færir sambandinu mikið þol, en líka hættulegt aðgerðaleysi, þar sem þú kýst frekar að horfa á lífið líða á hvolfi en að þurfa að taka endanlega ákvörðun.

Þetta þýðir að framlag þitt til samspilsins eins og það er núna er þolinmæði sem er farin að breytast í þögult píslarvætti, þar sem þú leggur sjálfið til hliðar í von um að João taki eftir fórn þinni. Hættan við þetta stóra arkanaspil í þessari stöðu er að biðstaðan verði varanlegur lífsmáti, þar sem þú venst því að sjá allt á hvolfi og telja að hreyfingarleysi sé eini örugga kosturinn. Þessi kyrrstaða sem þú kemur með finnur fullkominn hljómgrunn í Bikarafjarka, sem hin manneskjan leggur til, og til verður speglaleikur þar sem undirgefin bið þín mætir sinnuleysi hans.

Það sem hin manneskjan leggur til

5 · Bikarafjarki

Bikarafjarki sýnir hvað João leggur til þessara þriggja ára tengsla og leiðir okkur fyrir sjónir hvernig honum er innanbrjósts núna. Myndin sýnir ungan mann sitja undir tré, með krosslagða arma og niðurlútt augnaráð, einbeittan að þremur bikurum sem standa í grasinu fyrir framan hann, á meðan dularfull hönd teygir sig út úr skýi og réttir honum fjórða bikarinn, sem hann neitar jafnvel að líta á. Sem fjarki í lit Bikaranna, sem ræður frumefninu vatni og heimi tilfinninganna, stendur spilið fyrir tilfinningalegan stöðugleika sem hefur úrkynjast í leiða, saðningu sem hefur breyst í áhugaleysi og vangetu til að meta það sem maður á.

João færir sambandinu orku sinnuleysis, tilfinningalegrar þreytu og óyrta höfnun á nýjum tilboðum um nálægð eða breytingu. Hann er lokaður inni í eigin óánægju, starir á það sem fór úrskeiðis í fortíðinni eða á einhæfni nútíðarinnar, án orku til að sjá tækifærin til endurnýjunar sem honum bjóðast. Í honum býr leiði og tregða til að leggja á sig það sem þarf til að blása lífi í ástina á ný, eins og honum finnist ekkert í þessu sambandi geta komið honum á óvart eða veitt honum fullnægju framar.

Þetta þýðir að afstaða hans einkennist af aðgerðalausri tilfinningalegri stíflu: hann tekur ekki frumkvæði að því að slíta sambandinu, en gerir heldur ekkert til að bæta það, og lætur sér nægja að hafna, með þögn eða afskiptaleysi, tilraunum þínum til að ná sambandi. Hann færir sambandinu dauðan þunga þess sem er saddur en óhamingjusamur, nærveru sem gefur sig ekki og neitar að láta virkja sig til nokkurra sameiginlegra athafna. Þetta sinnuleysi Joãos stendur í skarpri andstöðu við einbeittu og endurteknu vinnuna sem birtist í Myntaáttu, og sýnir að á meðan hann lokar sig inni í óánægju sinni verður framtíð sambandsins aðeins knúin áfram af vélrænu erfiði rútínunnar.

Það sem vantar

6 · Myntadrottning

Myntadrottning birtist í stöðu þess sem vantar í sambandið, og það er skýrasta og dýrmætasta vísbending allrar lagnarinnar. Mynd drottningarinnar sýnir þroskaða konu sem situr í hásæti skreyttu frjósemistáknum, umkringd gróskumikilli náttúru, og heldur blíðlega á stórum gullpeningi í kjöltu sér og horfir á hann af hagnýtri, hlýrri og verndandi ást. Sem drottning frumefnisins jarðar er hún ímynd getunnar til að næra, skapa líkamleg þægindi, stýra lífinu af örlæti og veita tilfinningalegan stöðugleika með áþreifanlegum athöfnum.

Það sem þetta samband skortir er einmitt orka þessarar drottningar: getan til að skapa andrúmsloft hlýju, öryggis og gagnkvæmrar næringar sem nær lengra en að deila þaki eða skipulagðri rútínu. Það vantar snertingu, þægindi daglegrar umhyggju, einfalda gleði yfir nærveru hins og þann andlega rausnarskap sem heldur ekki bókhald yfir það sem gefið er eða þegið. Tengsl ykkar hafa skrælnað af því að þau breyttust í æfingu í andlegri lífsbaráttu og gleymdu mikilvægi þess að næra líkamann, líkamlega nautn og þá einföldu nánd sem Myntadrottning stendur svo vel fyrir.

Þetta þýðir að til að komast yfir fjarlægðina er brýnt að þið leggið í sameiningu til hliðar kalt mat og varnarþögn og endurheimtið ánægjuna af því að vera saman á áþreifanlegasta sviði lífsins. Það vantar að færa inn í hversdaginn þá væntumþykju sem birtist í raunverulegum athöfnum, í þægindum heimilisins, í sameiginlegum stundum líkamlegrar nautnar og hvíldar án krafna, og breyta öryggi ykkar í uppsprettu ánægju en ekki í fangelsi. Þessi þroski Myntadrottningar er markmiðið sem ungi Myntasveinninn, sem stendur fyrir afstöðu þína núna, þarf að ná til að sambandið geti loks blómstrað.

Hvert stefnir

7 · Myntaátta

Myntaátta lokar lögninni í stöðu framtíðarinnar og þeirrar stefnu sem sambandið tekur ef ekkert breytist í samspili ykkar eins og það er núna. Myndin á spilinu sýnir handverksmann sem er niðursokkinn í verk sitt og sker af þolinmæði og alúð út röð af gullnum fimmstjörnum, og nokkrar þeirra hanga þegar uppi á vegg til vitnis um daglegt og endurtekið erfiði hans. Sem átta í lit Myntanna stendur spilið fyrir strangt erfiði, nostur við smáatriði og rútínu sem endurtekur sig dag eftir dag til að fullkomna verk, en líka fyrir skort á innblæstri eða sjálfsprottinni skapandi ástríðu.

Stefnan sem samband ykkar tekur er í átt að eingöngu tæknilegri og vélrænni skuldbindingu, þar sem þið haldið áfram að sinna daglegum skyldum ykkar og viðhalda umgjörð sameiginlegs lífs af fyrirmyndar alúð, en án nokkurs tilfinningaloga. Sambandið verður að vel reknu fyrirtæki, fullkomnu gangverki sameiginlegra venja, greiddra reikninga og unninna verka, þar sem hvor aðili veit nákvæmlega við hverju er að búast af hinum, en þar sem skylda sambúðarinnar hefur komið í stað ástarinnar. Þetta er algjör stöðugleiki, keyptur því verði að tilfinningarnar tæmast.

Þessi leið sýnir að líkamlegur aðskilnaður er ekki það sem blasir við; þvert á móti bendir Myntaátta á framhald og þrautseigju í því að halda sambandinu gangandi. Hún varar þó við því að ef þið færið ekki inn hlýjuna og næringuna sem vantar, munið þið eyða næstu árum í að strita í tómri byggingu, endurtaka sömu hreyfingarnar og sömu samtölin án þess að neitt nýtt gerist. Framtíðin sem bíður ykkar er stöðug og örugg, en hún krefst þess að þið sættið ykkur við að lifa í grárri rútínu þar sem ástríðunni og raunverulegri nánd hefur verið fórnað endanlega fyrir öryggi heimilisins.

Lesturinn í heild

Þegar við lítum á lögnina í heild skiljum við strax byggingu kreppunnar sem hefur sest að á milli þín og Joãos eftir þessi þrjú ár. Hlutfall stórra arkanaspila á borðinu er afar

lágt, aðeins **Hengdi maðurinn**, og það segir okkur að þessi fjarlægð sé hvorki afleiðing óumflýjanlegra örlaga né afla sem þið hafið ekki stjórn á. Vandi ykkar ræðst alfarið á vettvangi hversdagsins, smáu daglegu ákvarðananna og þess hvernig þið stýrið rútínunni og samskiptunum. Mikil yfirburðastaða frumefnisins jarðar, sem Myntaspilin þrjú standa fyrir, staðfestir að samband ykkar er traust efnislega og að allri umgjörð, en að það líður fyrir of mikinn þunga, hægð og raunhyggju.

Það sem gerir lögnina sérstaklega afhjúpandi er að Stafina, frumefnið eld, vantar algerlega. Hér er engin ástríða, engin löngun, enginn neisti sem knýr til breytinga eða til hreinsandi skoðanaskipta. Kreppa ykkar er ekki gerð úr hrópum, heldur úr þungri þögn og gífurlegri tregðu. Á móti þessum skorti á eldi kemur mjög skýr ás endurtekningar og hugarfangelsis, sem sést á því að tvær áttur eru á borðinu: **Sverðaátta** og **Myntaátta**. Þessar tvær áttur mynda hræðilega kraftlínu og sýna hvernig lömun hugsunarinnar og óttinn við að aðhafast, sem sameinar ykkur í Sverðaáttu, birtist á hagnýta sviðinu í vélrænni og sálarlausri rútínu Myntaáttu. Þið eruð fangar í gangverki sem þið hafið skapað ykkur og haldið áfram að næra dag hvern af ótta við að rjúfa þagnarsamkomulag ykkar.

Hreyfingin í tíma sýnir að þessi staða hófst með stöðugleika sem varð of mikill, þar sem João lokaði sig inni í sinnuleysi Bikarafjarkans og þú tókst upp fórnarafstöðu Hengda mannsins í von um að tíminn leysti málin. Þessi samsetning aðgerðaleysis leiddi ykkur inn í hugarfangelsi Sverðaáttunnar, þar sem ykkur báðum finnst þið einmana og langt á milli ykkar, en hreyfið ykkur samt ekki. Beint svar við spurningu þinni er að fjarlægðin á milli ykkar er afleiðing ómeðvitaðs sáttmála um að forðast árekstra. Þið hafið kosið að halda í hagnýtt öryggi sameiginlegrar umgjarðar ykkar (Myntirnar) fremur en að hætta á óþægindin sem fylgja heiðarlegu og tilfinningaríku samtali um það sem þið raunverulega finnið og þráið. Gjaldið fyrir að halda áfram á þessari braut er að samband ykkar breytist endanlega í líflausa rútínu, þar sem þið verðið tveir skilvirkir vinnufélagar, en afar einmana undir sama þaki.

Ráð

Rofin þögn greiningarinnar

Fyrsta skref þitt ætti að vera að láta af afstöðu Myntasveinsins, sem eyðir tímanum í að rannsaka vandann úr fjarlægð og greina hvert smáatriði sambandsins í þögn. Hættu að reyna að ráða í João eða vakta hegðun hans eins og hún væri gögn í stærðfræðiþraut. Þögul greining eykur aðeins fjarlægðina; það sem sambandið þarfnast núna er að þú berir upp efasemdir þínar og raunverulegar tilfinningar, án ótta við að rjúfa þann tilbúna samhljóm sem þið hafið haldið uppi.

Hlutverki píslarvottsins hafnað

Ráðið sem sprettur af Hengda manninum er að þú hættir að sætta þig við að hamingja þín sé sett á bið eins og nauðsynleg fórn til að halda stöðugleika sambandsins. Þolinmóð þögn þín bjargar ekki tengslunum; hún lengir aðeins kvölina og venur João við aðgerðaleysi þitt. Sýndu að biðtíma þínum sé lokið og að þú sættir þig ekki við að lifa áfram í sambandi þar sem tilfinningalegar þarfir þínar eru sífellt settar í annað sæti.

Líkamleg nánd endurheimt

Ráðið, sem sprettur af því að Myntadrottningu vantar, er að þú færir aftur áþreifanlega umhyggju, snertingu og líkamlega nautn inn í daglegt líf ykkar, í stað þess að öll samskipti ykkar snúist um heimilisrekstur og samtöl um skyldur. Skapaðu stundir þæginda og nándar sem krefjast hvorki vitsmunalegra rökræðna né lausna á vandamálum; stundum er fljótlegasta leiðin til að rjúfa fjarlægð hugans hlý snerting, máltíð sem er elduð af alúð og sameiginleg hvíld án þrýstings um að þurfa að ákveða framtíðina.

Krafan um virka nærveru

Andspænis Bikarafjarkanum sem João leggur til er ráðið að þú nærir ekki sinnuleysi hans með meiri tilslökunum eða með því að draga þig í hlé. Þegar hann lokar sig inni í þögn eða afskiptaleysi skaltu ekki taka öll verkin á þig eða reyna að fylla tómið sem

hann skilur eftir; láttu hann horfast í augu við þessa fjarveru á beinan hátt en án árásargirni, og sýndu honum að samband tveggja krefst virkrar þátttöku beggja og að afskiptaleysi hans hefur raunveruleg áhrif á vilja þinn til að vera áfram við hlið hans.

Merkin sem vert er að fylgjast með

Á næstu vikum, Inês, skaltu fylgjast vel með viðbrögðum Joãos þegar þú reynir að innleiða þessar litlu breytingar á afstöðu þinni. Merkið um að leiðin til bata sé fær verður að hann geti rofið þögnina og tjáð það sem hann raunverulega finnur, jafnvel þótt það gerist fyrst með einhverjum pirringi eða óþægindum, og sýnt þannig að honum sé enn nógu annt um sambandið til að takast á um það. Ef hann heldur hins vegar áfram að leita skjóls í sama þögla sinnuleysinu og hafna snertingu eftir tilraunir þínar til líkamlegrar nálægðar og heiðarlegs samtals, er það skýrt merki um að hann hafi þegar yfirgefið sambandið tilfinningalega og að aðeins vaninn haldi honum eftir. Það er þitt að ákveða hvort þú vilt halda áfram að vinna að verki sem hefur ekki lengur neina hlýju að bjóða.

Um myndirnar á spilunum

Lýsing hvers spils í þessari skýrslu fylgir hefðbundnu myndmáli spilanna, sem er það sem gefur því merkingu. Spilastokkarnir endurspegla það ekki alltaf til fulls: smáatriði sem lýst er í textanum sést ef til vill ekki á málverkinu fyrir framan þig. Í því tilviki er það textinn sem spilið er lesið eftir — hann ber hina hefðbundnu merkingu.

Kóði þessarar lagnar

Þessi kafli leggur borðið upp aftur. Afritaðu hann og límdu hann inn undir „Líma inn lögn“ á www.soldaalma.pt: spilin fara aftur á sömu staði, og þaðan getur þú beðið um þessa skýrslu aftur án þess að draga þau á ný.

```
--- til að endurheimta þessa lögn ---
tiragem: relacao
baralho: tarot_casa
cartas: O11, E5*, E8, M12, C4, O13, O8
pergunta: Við João höfum verið saman í þrjú ár og mér finnst við hafa fjarlægst. Hvað er að gerast á milli okkar?
```

Spilin sýna tilhneigingar og öfl að verki, ekki tryggðar staðreyndir.

Ábyrgðin og ákvörðunin eru alltaf í höndum þess sem spyr.

Sol da Alma-tarot · sjötíu og átta málverk gerð frá grunni fyrir þessa vefsíðu, í sama stíl og málverkið efst á forsíðu vefsins.